

DSpace Institution

DSpace Repository

<http://dspace.org>

Volleybal Magazine

Volleybal Magazine Scans

1991-09

Internationaal Coaches Seminarie FIVB te Olympia en Analyse WK '90

Volleybal Magazine

<http://hdl.handle.net/10673/31>

Downloaded from DSpace Repository, DSpace Institution's institutional repository

VOLLEYBAL MAGAZINE

VOLLEYBAL MAGAZINE

Tijdschrift van de Federatie Oefenmeester
Volleybal
20de jaargang - nr. 2

- **Hoofdredactie:**
Fernand Walder
- **Eindredactie:**
Willy Mertens en Luc De Leenheer
- **Redactie:**
Mark Buekers - Luc De Leenheer - Dany De Vriese - Willy Gommeren - Jos Klaps - Rik Luyten - Roger Pouders - Marc Spaenjers - Michel Vandermeulen - Staf Verlooy - Julien Vleminckx
- **Redactie-adres:**
Fernand Walder
's Hertogenlaan 56 - 3000 Leuven
Tel. 016/20 30 71
- **Administratie en advertenties:**
Willy Mertens
Rubensstraat 67 - 2640 Mortsel
Tel. 03/455 92 43 (België)
vanuit Nederland: 09/32 3 455 92 43
- **Bankrelaties Volleybal Magazine:**
Vanuit België:
068-2050722-72 (Gemeentekrediet)
001-1599812-67 (ASLK)
Vanuit Nederland:
Rabobank 144932784
Volleybal Magazine, Rubensstraat 67 - 2640 Mortsel
- **Volleybal Magazine:**
Verschijnt maandelijks; behalve in juni en juli
- **Abonnementsprijs seizoen 1991 - 1992:**
Voor België: 585 BF
Voor Nederland: f34
- **Federatie van Oefenmeesters Volleybal:**
Michel Vandermeulen
Gerkenbergstraat 1 - 3960 Bree
068-2009642-23 (Gemeentekrediet)
- **Copy-right:**
Het overnemen van artikels is zonder toestemming niet toegestaan
- **Lay-out en drukwerk:**
Drukkerij J. Ouderits b.v.b.a
Kapelstraat 58 - 2540 Hove
Tel. 03/455 49 36 - Fax. 03/455 93 18

INHOUD

- 2 Colofoon
- 3 Randnotities
- 4 Blok/ Velasco
- 8 Olympia
- 10 Analyse W.K. '90
- 12 Fysieke training met bal
- 16 Kwetsuren in volleybal
- 21 Boekbespreking
- 22 Varia
- 23 Reklame Rucanor
- 24 Reklame Lasermedico

World League: een attractiepool

Voor het oog van ongeveer 15 000 toeschouwers, won Italië de finale van het World League-tornooi anno '91 door Cuba te verslaan met 3-0 cijfers. Dit betekent een bevestiging voor de Squadra van Julio Velasco, die eerlang zelf Italiaan zal worden. Zijn team ontsnapte nochtans erg nipt aan de uitschakeling toen in de halve finales tegen Nederland een 0-2 setachterstand en een 10-14 achterstand in de derde set moesten rechtgezet worden.

Het Sovjetteam, nu al een tijdje opnieuw onder de leiding van succescoach Platonov, moest in de halve finales slechts nipt de duimen leggen voor Cuba en wist in de troosting Nederland te verslaan.

Opmerkelijk is wel dat Italië deze grote triomf combineert met een progressieve integratie van jongere spelers. Zo werden Gianni en Pasinato in de finalewedstrijd als grote uitblinkers geciteerd. Ook onze noorderburen lijken, ondanks een vrij drastische verjonging, hun opmars gestadig verder te zetten.

Zorzi werd andermaal gelauwerd als de meest valabele speler. Een schaduwzijde aan deze eindronde was de slechte doorstroming van televisiebeelden. Nergens in de ons omringende landen (met uitzondering van een korte Nederlandse reportage) konden de wedstrijden op TV gevolgd worden. Kunnen de belangen van de mediareuzen niet voor eenmaal ondergeschikt worden gemaakt aan deze van de kijker en in het bijzonder van de volleyballiefhebber ?

Stilaan lijkt deze World-league competitie zich te zullen bevestigen in de reeds drukke internationale volleybalkalender. Zowel commercieel als sportief blijkt het geesteskind van FIVB-voorzitter Acosta een voltreffer te zijn.

De federaties krijgen immers een forse ruggesteun om hun nationale ploeg als een attractief product te verkopen, zowel aan sponsors als aan de publieke opinie. Dit vormt een niet te versmaden troef in de harde strijd tussen de diverse sportfederaties bij het aantrekken van jeugdspelers.

Ook sportief lijkt deze competitie aan belang te winnen; zonder intens internationaal contact op hoog niveau is het immers niet meer mogelijk om internationaal topniveau te halen. Diverse nationale selecties hebben dan ook de doelstelling in hun programma's geïntegreerd om op termijn te kunnen deelnemen aan deze attractieve topcompetitie. Het volleybal kan er enkel wel bij varen !

Rik Luyten

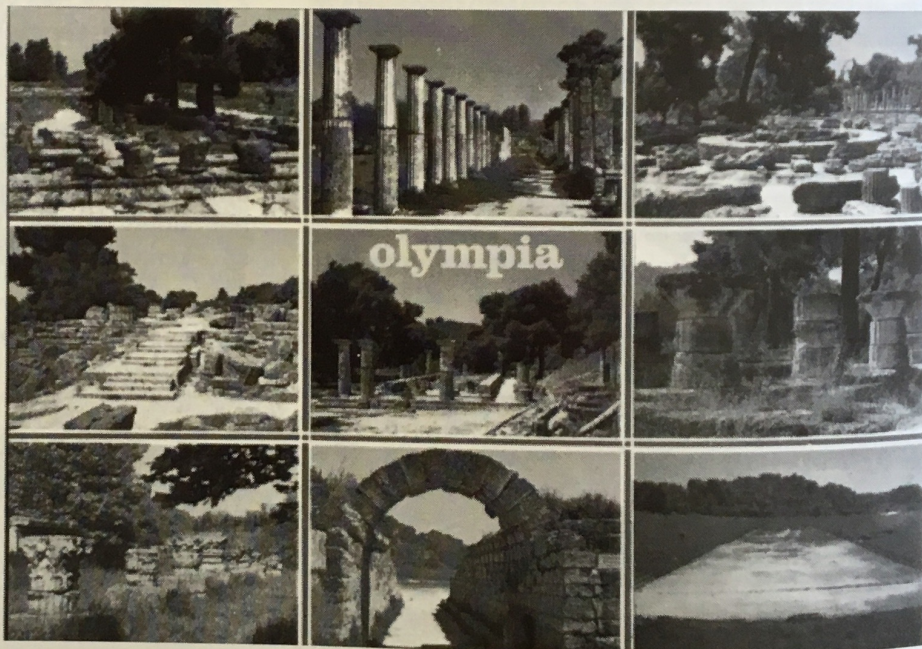
Internationaal Coaches Seminarie FIVB te Olympia

Rik Luyten

Afgelopen zomer, tussen 4 en 10 augustus, vond er in Olympia (Griekenland) een internationaal FIVB-seminarie plaats voor volleybalcoaches met als thema "Volleyball : a game for youngsters".

De gastheer voor dit seminarie was de Internationale Olympische Academie.

Ongeveer 150 coaches uit 50 verschillende landen waren op dit seminarie aanwezig. Ook Volleybalmagazine was vertegenwoordigd en wij hopen U

dan ook de komende maanden veelvuldig te kunnen informeren over deze uiterst boeiende volleybalweek.

Olympia

In dit kleine plaatsje, gelegen in het noordwesten van de Peloponnesos, vonden de Olympische spelen hun oorsprong. De plaatselijke gemeenschap, vertegenwoordigd door de burgemeester van Olympia, verwelkomde de deelnemers dan ook in "deze plaats, gekozen door de Goden". Alle aanwezige coaches werden uitgenodigd om de Olympische idee uit te dragen naar alle hoeken van de wereld.

Olympische gedachte

Zowel de Oude Spelen als de Olympische gedachte vinden hun oorsprong in de Griekse mythologie. De drie-eenheid : Natuur-God-Mens en de complexe

relaties tussen deze factoren leidden bij de oude Grieken tot het nastreven van goddelijke deugden zonder de jaloezie van de goden op te wekken. Gezondheid, schoonheid in lichaam en geest en handigheid werden als de belangrijkste waarden gezien. Winnen en roem waren hieraan ondergeschikt, vermits het hier slechts om uitwendige verschijnselen ging.

Tijdens de Oude Spelen was het sportgebeuren dan ook slechts een deel van het geheel : ook kunstenaars en filosofen waren van de partij.

Merkwaardig bij de Oude Spelen was eveneens dat na het instellen van de Spelen er gedurende de periode van elke spelen geen enkel oorlogslachtof-

fer meer te betreuren viel. Elk conflict werd gedurende gans de periode van de Spelen opgeschort. Het is dan ook logisch dat de Olympische Spelen het symbool werden van "staakt-het-vuren".

Met de teloorgang van het Oude Griekenland verdwenen ook de Oude Spelen. Het is pas in de 2de helft van de 19 de eeuw dat er schoorvoetend opnieuw pogingen werden ondernomen om de Spelen in hun oude glorie te herstellen. Het is pas baron De Coubertin die hierin ten volle slaagt in 1896. In dat jaar worden in Athene voor het eerst de Nieuwe Olympische spelen georganiseerd. Ook hier primeert het overbrengen van waarden op het creëren van eenzijdige en overontwikkelde atleten.

Het is de verantwoordelijkheid van alle Olympische bewindsleden om de Olympische gedachte verder te zetten, zonder zich te verzetten tegen eventuele aanpassingen die zich opdringen omwille van de tijdsgeest. Deze aanpassingen zullen echter gebaseerd

zijn op basis van idealen en moeten steeds losstaan van elke politieke strekking.

De Internationaal Olympische Academie

De hang naar het ideeëngoed van de Oude Spelen vormde de basis van de huidige Olympische Academie. In het begin van de jaren '60 werden er reeds seminaries gehouden in open lucht en werden er wedstrijden gehouden. In '67 werd met de gebouwen gestart. Nu houdt de Olympische Academie zich hoofdzakelijk bezig met het organiseren van allerlei opleidingen voor diverse doelgroepen. Er is een art-shop, een bibliotheek, overnachtingsfaciliteiten voor meer dan 200 personen, diverse sportterreinen en een congreszaal met mogelijkheid tot simultaanvertaling. Financieel wordt de Internationale Olympische Academie gesteund door het Internationaal Olympisch Comité en door de Griekse regering.

Onze reporter Rik Luyten in Olympia tijdens het symposium

In. Ol. Ac.
1991

**Volley 91 - 92
team-presentation**

Ploegenvoorstelling van alle ereklasse –
dames- en herenploegen.

*Gebruik de vrijkaarten uit het
augustusnummer van Volleybal Magazine*

Analyse WK '90

M. Ejem (Tch.)

verwerking:
Rik Luyten

Inleiding

Tijdens het FIVB-seminarie voor volleybalcoaches in Olympia werd er hoofdzakelijk over jeugdvolleybal gepraat. Dit kan uiteraard niet zonder de evoluties in het topvolleybal te volgen. De richting waarin een jeugdspeler moet opgeleid worden, wordt immers hier vastgelegd. Vandaar ook dat de voorzitter van het seminarie, de Tsjechoslowaakse eminence grise Ejem, het volleybalspecifieke deel van de lezingen startte met een uiteenzetting over het WK '90.

Uiteraard moeten alle details niet slaafs opgevolgd worden. Een volleybalopleiding tot topspeler duurt ongeveer 8 à 12 jaar. De vraag is dan ook welke kwaliteiten na deze relatief lange periode zullen nodig zijn in het topvolleybal.

Belangrijk is ook deze eigenschappen aan te brengen op een kind-eigen manier en de jeugdspelers niet als "kleine volwassenen" te behandelen.

Algemene vaststellingen

Globaal bekeken bracht deze competitie niet veel nieuws. Vrijwel alle ploegen spelen met 1 spelverdeler en slaan de weg in van het USA-team. Het gemiddelde spelniveau van het toernooi was niet veel beter dan dat van vorige competities. Opvallend hierbij was het wisselvallige niveau van diverse ploegen. De oorzaken hiervan zijn wellicht grotendeels mentaal: ontgoocheling over een vorige prestatie, onvoldoende weerbaarheid tegenover de enorme stress die het topvolleybal de spelers oplegt, het niet halen van vooropgestelde doelen, een te groot onevenwicht in het deelnemersveld waardoor de concentratie niet steeds optimaal is. Tekenend in dit verband zijn de vele 3-0 uitslagen. Het is blijkbaar ontzettend moeilijk om traditionele waardeverhoudingen te breken. Een sterk staaltje hiervan is bijvoorbeeld het verlies van

Nederland tegen Italië in de halve finale-wedstrijd van de jongste World-League competitie. Nederland had het wedstrijdbegin nochthans volledig gedomineerd en leidde met 0-2 setstand en 10-14 in de derde set.

Anderzijds brachten de wedstrijden tussen de ploegen uit de eerste helft van de rangschikking bij momenten volleybal van een zodanig hoog niveau dat het wellicht alle vorige competities overtrof. Al deze teams combineren een grote dosis atletisch vermogen en power met vrijwel foutloze en goed getimede aanvalscombinaties en blokformaties. Wellicht domineert de power (Italië, Cuba, USSR, Nederland en Bulgarij) nog iets over de combinatie (Brazilië, Argentinië).

Daar waar het normale patroon qua ploegsamenstelling grosso modo bestaat uit 4 vaste spelers en 2 à 3 wisselbare spelers, had Japan slechts 2 vaste spelers, waarbij de rest vaak gewisseld werd. Italië en Cuba daarentegen wisselden erg weinig. Dit betekenen indicaties in verband met de toestand van opbouw van een team; Italië en Cuba stonden hier ongetwijfeld verder dan bijvoorbeeld Japan.

Merkwaardig in deze context was evenzeer het wisselen van de spelverdeler door sommige ploegen. Wat was hiervan de oorzaak? Het niet kunnen opleiden van een topspelverdeler, het geven van spelgelegenheid voor de 2de spelverdeler, bepaalde tactische redenen .... ?

De correlatie tussen gestalte en eindrangschikking bestaat nog wel, doch is niet zo sterk (0,39 voor de basisploegen). Hieruit concludeert Ejem dat het vanaf ca. 1m87 moet mogelijk zijn om op dit niveau deel te nemen.

Opvallend is dat in elk team er een speler is met buitengewone atletische mogelijkheden, die extra wordt opgezocht in moeilijke of kritieke momenten. Kenschetsend in dit verband was het duel tussen Zorzi (Ita.) en Despaigne (Cuba) tijdens de finalewedstrijd in de laatste helft van de laatste set. In deze wedstrijd fase werden de andere aanvallers vrijwel niet meer aangespeeld. De universele speler in kruis met de spelverdeler zoals vroeger bestaat dan ook niet meer. Heel vaak wordt hier een erg krachtige aanvaller geplaatst (Zorzi, Despaigne, Fomin .....

Receptie-opstellingen

De globale tendens is de opslag te recepteren met 2 spelers, in geval van een sprongopslag met 3. Het gaat hier over receptiespecialisten. Dit hoeven niet voor elke rotatie dezelfde te zijn. Platanov (USSR) bijvoorbeeld verdeelt de receptieverantwoordelijkheid over verschillende spelers: Kuznetsov recepteert in elke rotatie, geassisteerd door verschillende andere spelers.

Een evenzeer merkwaardig verschijnsel is de relatieve vrijheid qua positie dat de receptiespelers krijgen; de receptie-opstellingen binnen eenzelfde rotatie zijn niet langer copieën van mekaar. Bepalende factoren voor positiekeuze zijn hoofdzakelijk de te volgen aanvalscombinaties. Er werd vastgesteld dat receptionisten bij een bepaalde aanvalscombinatie positie X innamen, terwijl er bij een andere aanvalscombinatie telkens een licht afwijkende positie Y werd ingenomen.

De receptie-opstellingen worden bovendien steeds vrijer binnen de positie-regels van het spel. Niet zelden werd vastgesteld dat men zelfs in opstellingsfout stond (al dan niet opzettelijk). Vaak werd zulks bovendien niet opgemerkt door de scheidsrechter. Reden hiervoor is wellicht het feit dat scheidsrechters het spel niet te vaak wensen stil te leggen voor overleg of administratief onderzoek en zodoende in gevallen van twijfel welwillend een oogje dichtknijpen.

Aanvalsofbouw

Zoals reeds vermeld, zweren alle teams bij het spelen met 1 spelverdeler in een 5-1 systeem.

Opvallend was het veelvuldig gebruik van de 3m lijn-aanval. Deze wordt echter steeds meer in de aanvalscombinatie geïntegreerd omdat de blokkers steeds gemakkelijker een voorstelbare 3m lijn-aanval kunnen afblokken. De 3m lijn-aanval wordt ook steeds meer over heel de breedte van het terrein uitgevoerd. Technisch beschikken de aanvallers over een gans arsenaal slagen die met precisie en kracht kunnen uitgevoerd worden. Een kort geslagen topspin-slag is hier een voorbeeld van. Zodoende zijn de aanvallers niet louter afhankelijk van het creëren van een opening in het blok om te kunnen scoren. Bovendien wordt niet zelden het blok gebruikt om de bal terug in het eigen kamp te spelen. Af en toe slaat men zelfs ver voorbij het veld van de tegenstander in de hoop van de bovenkant van het blok te raken. Ook in het vermogen om op verschillende tempo's aan te vallen, zijn de aanvallers een stuk veelzijdiger geworden. Merkwaardig is eveneens dat al deze variaties niet enkel toegepast worden bij de receptie-aanval, doch eveneens bij de transitie-aanval.

Opmerkelijk was dat eenzelfde blokformatie van de tegenstander niet steeds met dezelfde aanvalscombinaties bestookt werd. De meeste ploegen trachtten door het variëren van ten minste 1 aanvalspositie steeds nieuwe opgaven te stellen aan de blokkers.

Een heel duidelijke afname in het gebruik van tipballen werd vastgesteld. Dit wellicht ten gevolge van de goede en aandachtige verdedigingsorganisaties en de individuele vaardigheden in het verdedigen van dit type ballen.

Defensief

De jongste jaren was er een tendens waar te nemen qua bloksamenstelling: steeds minder 2-bloks ten koste van steeds meer 1 en 3 bloks. Dit als gevolg van respectievelijk het complexe combinatiespel en de hoge poweraanval (meestal in de transitieaanval). De 1bloks werden bovendien steeds beter en bijgevolg ook effectiever. Ook de samenwerking tussen 1-blok en lage verdediging werd steeds beter.

Deze tendens werd tijdens het WK '90 onderbroken. Vrij veel 2-bloks werden opgemerkt omwille van volgende factoren:

1. Een terugkeer naar relatief eenvoudiger, doch krachtige aanvalspatronen.
2. Een verbetering in de blokorganisatie. De keuze qua blokpositie op basis van de informatie voordat de pas wordt gegeven (balbaan, receptie en aanlooprichtingen aanvallers) verbetert nog steeds.
3. Het vermeerderen van stack-opstellingen om eventueel switch-block toe te passen.

De inspanningen die de laatste jaren werden geleverd om de lage verdediging op een hoger niveau te tillen, hebben hun resultaat gehad. Tijdens het WK duurden de rallies langer en noteerde men meer geslaagde verdedigingen. Zowel het technisch vermogen als de positiekeuze verbeterden aanzienlijk.

Het verschil tussen goed en minder goed verdedigende ploegen ligt hem niet zozeer in het aantal geraakte ballen in verdediging, doch in het vermogen om de bal in eigen kamp te verdedigen.

Damesvolleybal

Dokter Ejem stelt bij de dames ook steeds meer een tendens naar powervolleybal vast.

Specifiek voor dames is ook dat het aantal combinaties met 1-benige afstoot met een sprong voorwaarts vermeerderd.

Ook bij de dames wordt in een stresssituatie vaak een vaste aanvaller opgezocht.

4 à 5 jaar geleden recepteerden de dames bijna steeds met 4 speelsters in een boogvormige opstelling.

Tegenwoordig verschijnt steeds meer de receptie-opstelling met 3, dit zowel in boogvorm als in een lijnopstelling.

Volgens een test, uitgevoerd onder de leiding van USSR-coach Karpol in Zagreb, rendeert bij dames een floater-service beter dan een sprongservice. In elk geval zagen wij tijdens het WK '90 bij de dames nog geen sprongopslagen. Tijdens het WK '91 voor meisjes-juniores hanteerden daarentegen reeds verschillende meisjes de sprongopslag.

Besluit :

Gezien de enorme evoluties die de volleybalsport de laatste decennia heeft doorgemaakt, kan men nu een grotere stabiliteit vaststellen in de meest recente ontwikkelingen. Dit maakt het voor jeugdtrainers eenvoudiger om via een planmatige aanpak de jeugdspelers voor te bereiden op het volleybal van morgen.